

stillede Forslag. Det er kun stillet under den Forudsætning, at det skulde være et sidste Middel til at komme et Skridt videre i Forsatningsagen. Jeg skal, naar jeg atter kan faae Ordet, tillade mig at imødegaae den ærede Rigsdagsmands mange nærgaaende Besskyldninger mod dette Forslag; for Dieblisset maa jeg blot indskrænke mig til at erklære, at, hvis der ikke fra den ærede Ministers Side fremkommer en Erklæring om, at den Hensigt, i hvilken mit Forslag er stillet, vil kunne opnaaes derved, saa vil det ikke blive fastholdt.

Varfod: Det er en Contract, vi ere isærd med at afflutte med Regjeringen, en Kjøbecontract, ifølge hvilken vi skulle sælge vor Grundlov for en Grundlov for Danmarks særlige Anliggender plus en Fællesforsatning, som vi ikke kjende, og i dette Forhold forlanges Ministeriet igennem den ærede Premierminister, eller forlangte idetmindste, da den ærede Premierminister forleden havde Ordet, at Folkethinget skal vise Regjeringen en ganske overordentlig, en kvalificeret Tillid. Dersom Taleren var om et Par Privatmænd, der stode isærd med at slutte en vigtig Contract, vilde upaatvivleligen den ærede Premierminister, saafremt han var den ene af disse Parters juridiske Consulent, raade sin Part til Tillid, men ikke til en uindskrænket Tillid, ikke til en anden Tillid end en saadan, at han dog paa en eller anden Maade stikrede sig for Livs og Døds Skyld. Jeg mener, at det Samme maa gjælde i nærværende Tilfælde. Iffedestomindre fordrer den ærede Premierminister paa Regjeringens Begne en saadan aldeles overordentlig Tillid af Folkethinget. Hvad berettiger den ærede Minister dertil? Han maa dog huske paa, at vi, som sidde her, staae i et ganske særegent Forhold til den bestaaende Grundlov. Vi have ikke alene efter denne Grundlov ladet os vælge som Folkets Tillidsmænd, vi have ikke alene,

efterat være blevne valgte, aflagt Ed paa denne Grundlov, men Mange af os have i sin Tid selv været med at vedtage den; og, hvad enten vi have været med dertil eller ikke, saa søle vi os Alle mere eller mindre, og de fleste af os vistnok endog i høi Grad, hjerteligen knyttede til denne Grundlov. Den ærede Premierminister maa mindes, at, medens han baade i sin Tid protesterede mod Grundloven, som den da blev vedtagen, — Noget, som jeg naturligtvis ikke nævner, for i snerreste Maade at bebrejde den ærede Premierminister, at han, som ærlig Mand, handlede efter sin ærlige Overbeviisning, — og tillige ved de allerforskjelligste Leiligheder, naar denne Grundlov skulde bringes ud i Livet igjennem organiske Love, har modsat sig de fleste af disse organiske Love, idet jeg, for at bruge et Billede, vel omtrent kunde sige, at den nærværende Grundlov er eller synes at have været ham en Torn i Diet, saa er denne Grundlov derimod vor Diesteen. Netop derfor kunne vi ikke forstaae hinanden; thi, naar vi holde paa den nærværende Grundlov, og kun ville indrømme saa faa Ændringer i den som muligt, saa tænker den ærede Premierminister derimod paa den Torn, som den er i hans Die, og kan altsaa ikke forstaae vor Tale, kan ikke begribe, at vi kæmpe for den som vor Diesteen. Paa den anden Side kan det vel være, at vi undertiden glemme, at den ikke paa samme Maade er den ærede Premierministers og de andre Ministres Diesteen, og at vi derfor heller ikke kunne begribe dem og deres Tale. Jeg for min Deel begriber ikke, hvorledes den ærede Premierminister med hele sin absolutistiske Fortid, med sin Deeltagelse i den paatænkte Statsordning af 28de Januar 1848, med sin Protest mod Grundloven o. s. v., kan haabe eller antage, at vi i dette Stykke skulle have en saa aldeles og uindskrænket Tillid til ham og det Ministerium, han forestaaer.